

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 337-1909)

Originalt emne

Byraadet

Byraadet/Forretningsorden, Udvalg

Udstillinger

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 18. november 1909](#)
- 2) [Byrådsmødet den 25. november 1909](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 18. november 1909 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 337-1909)

Spørgsmaal om Tegning af en Garanti vedrørende Landsudstillingen.

Rahr meddelte, at der fra Landsudstillingens Forretningsudvalg var sket Henvendelse til Kasse- og Regnskabsudvalget angaaende Tegning af en Garanti. Det var blevet meddelt, at den for Udstillingen tegnede Garantium beløb sig til ca. 280000 Kr., og at Udstillingen paa denne havde laant 200000 Kr. i Privatbanken. Inden Udstillingen fik afviklet, var der imidlertid Udsigt til, at den skulde bruge ialt ca. 320000 Kr., idet den for Tiden skyldte Banken 240000 Kr. og mentes yderlig at skulle af med 80000 Kr. Endvidere mentes der, at Udstillingen vilde have tilgode, naar alt var realiseret, 80000 Kr. Derved vilde Underskudet atter bringes ned til 240000 Kr. altsaa under den tegnede Garantium. Kasse- og Regnskabsudvalget havde drøftet Sagen, og idet det mente, at alle vist var klar over, at

Byraadet maatte træde til, hvis Underskudet oversteg Garantisummen, kunde det tænke sig, at Kommunen garanterede hos Banken for det Beløb, der maatte komme til at skyldes ud over de 200000 Kr., eller ud over, hvad der udbringes derudover af Garantikapitalen. Hvis Byraadet kunde tiltræde denne Tanke, skulde Taleren foreslaa, at der nedsattes et Udvalg, der sammen med Kommunebogholderen kunde faa Lejlighed til at sætte sig ind i Udstillingens Status.

Magnus Nielsen var ikke i Tvivl om, at de opgivne Tal var paa den rigtige Side. Det skulde nødigt komme til Udtalelser i Pressen om den prekære Stilling, Udstillingen for Øjeblikket var i; blev det Tilfældet, vilde Aarhus sikkert føle sig brøstholdent, da Udstillingen gerne skulde føres til Ende paa en for Aarhus værdig Maade. Langt den overvejende Del af Garantikapitalen var tegnet af velsituerede Borgere og Aktieselskaber, saa den Løsning, Hr. Rahr havde foreslaaet, var sikkert den rigtige.

Jakob Jensen bemærkede, at Byen dyrt maatte betale den Glans, Udstillingen havde kastet over den i Sommer. Det glædede ham, at Pengene til Badeanstalten var blevet reddet, og det havde været bedst, om Hotellet heller ikke var blevet til noget. Givet var det imidlertid, at Administrationen ikke havde været saa god, som den burde, saa man kunde nok ryste paa Hovedet af de Tal, der kom derfra. Alle var vel nok klar over, at Udstillingen ikke maatte gaa fallit, ja end ikke standse sine Betalinger for en Tid; men man maatte være forberedt paa at komme til at betale en meget stor Del af det, som man nu kautionerede for. Det rigtigste vilde være at nedsætte et Udvalg til at gaa de opgivne Tal lidt efter.

Simonsen forekom det, at efter den foreslaaede Ordning vilde Inddrivelsen af Garantikapitalen blive flyttet over paa Kommunen, i hvert Fald for den Dels Vedkommende, der var ud over de 200000 Kr. til Banken. Denne Pligt skulde Kommunen nødig paatage sig, da man nok vidste, hvorledes det vilde gaa i saa Tilfælde. I Aften kunde man næppe gøre andet end nedsætte et Udvalg.

Mikael Johansen hævdede, at selv om Tallene saa ret sørgelige ud, vilde Aarhus dog i det lange Løb faa Fordel af Udstillingen. Hovedsagen var, at Byen kom roligt og pænt fra det hele. Det maatte vel blive Forretningsudvalget, der skulde inddrive Garantikapitalen. Han ansaa det for heldigst, at Opkrævningen skete i al Stilhed, og at man kun henvendte sig til de store Garanter. Han anbefalede at give Udvalget Bemyndigelse til at ordne alt Sagen vedrørende.

Rahr kunde naturligvis ikke garantere for Tallenes Rigtighed. Han troede ikke, man skulde

skelne mellem de større og de mindre Garanter, men Byen skulde ikke gerne overtage Inkassationen. Hvis det eventuelle Udvalg fandt Tallene rigtige, vilde Taleren foreslaa, at Byraadet vedtog Forslaget.

Laursen var mest tilbøjelig til at lade Byen garantere for et bestemt Beløb f. Eks. 50000 Kr. og saa lade Udstillingen afvikle Forretningen. Den Form, Kasseudvalget foreslog, vilde betyde en Svækkelse af Garantikapitalen. Efter de opgivne Tal vilde 40000 Kr. være tilstrækkelig, saa naar man gik til 50000 Kr., ja maaske endog til 60000 Kr., maatte Udstillingen efter Tallene være paa den sikre Side. Garantikapitalen vilde dog sikkert næppe naa over 220000 Kr., saa eventuelt vilde Taleren hellere være med til at udbetale 50000 Kr. end til at tegne den foreslaaede Garanti.

Rahr hævdede, at dette kun vilde være halv Hjælp, da Udstillingen i Øjeblikket skulde ud med 120000 Kr. Enten maatte man hjælpe helt eller slet ikke.

Laursen gik ud fra, at hvis Udstillingen fik udbetalt 50000 Kr., maatte den kunne manøvrere med Regningskravene, saa den kom over Vanskeligheden. En Del af de 80000 Kr., den havde tilgode, maatte vel ogsaa komme ind.

Rahr oplyste, at en Del af de 80000 Kr. stod i Bygninger, der først til Foraaret kunde blive realiseret.

Mikael Johansen mente, at Hr. Laursen saa for sort paa Garanterne, som vist for de allerflestes Vedkommende var gode nok. Han anbefalede at følge Kasseudvalgets Forslag.

Jakob Jensen henstillede til Hr. Laursen at følge Kasseudvalgets Forslag.

Laursen skulde gerne undlade at stille noget Forslag, men han vilde spaa, at Byen kom af med 100000 Kr. Garanterne var langt fra alle gode.

Jakob Jensen ønskede oplyst, om Udstillingen kunde hjælpe sig i længere Tid med en 70000 Kr.

Rahr troede ikke, at Udstillingen var hjulpet dermed, da der var 120000 Kr. at dække. At paastaa, at man kom af med 100000 Kr., var det samme som at sige, at de fra Udstillingen opgivne Tal var forkerte.

Simonsen troede, at Hr. Laursens Tanke kun vilde opfordre Udstillingen til at vise Slaphed med Garantikapitalens Inddrivning. Denne maatte Udstillingen foretage, men Byen maatte have Haand i Hanke med, hvorledes den skete. Man maatte tillige sikre sig, at Banken

ikke, naar den havde faaet sine 200000 Kr., sagde, at nu var der ikke mere.

Der nedsattes et Udvalg bestaaende af Rahr, Paulli, Mousten og Harald Jensen til at tage under Overvejelse, hvorvidt der fra Kommunens Side kan ydes en Garanti for, hvad Landsudstillingen maatte komme til at skylde ud over den Gæld paa 200000 Kr., som skyldes til Aarhus Privatbank. Udvalget bemyndigedes til at indgaa saadan Garanti, forsaavidt de fra Udstillingens Side meddelte Oplysninger findes i det væsentlige overensstemmende med de i Dag i Byraadet meddelte Data om Udstillingens Status.

Uddrag fra byrådsmødet den 25. november 1909 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 337-1909)

Meddelelse fra Udvalget vedrørende Tegning af en Garanti for Landsudstillingen.

Rahr meddelte, at Udvalget havde været samlet med Udstillingens Forretningsudvalg og oplæste derpaa følgende Udskrift af Forretningsudvalgets Protokol, der omtalte Udvalgets Fremgangsmaade, som han haabede vilde vinde Byraadets Bifald:

"Der forelaa en Skrivelse af 20. ds. fra et af Aarhus Byraad nedsat Udvalg, hvis Formaal er at undersøge Betimeligheden af, at Byraadet træder hjælpende til overfor Forretningsudvalget ved Afvikling af Udstillingens Forpligtelser. Nævnte Udvalg meddeler i Skrivelsen, at Byraadet har paataget sig Garanti overfor Aarhus Privatbank for et Beløb af 110000 Kr. udover de 200000 Kr., som Udstillingen i Forvejen har optaget imod Sikkerhed i Garantibevis. Endvidere indeholder Skrivelsen Meddelelse om, at det som Betingelse for nævnte Garanti forlanges af Byraadet, at Byraadets Udvalg gennem dets Formand, Hr. Viggo L. Rahr, deltager i Udstillingens Realisationsudvalgs Møde, og at det er berettiget til, naar det maatte findes fornødent, at sammenkalde sidstnævnte Udvalg til Møde. Det vedtoges at fremsende Skrivelsen til Realisationsudvalgets Erklæring.

- I Anledning af Byraadsudvalgets fornævnte Skrivelse vedtog Forretningsudvalget derhos at udtale, at man intet havde at erindre imod, at Byraadsudvalget tiltræder Udstillingens Realisationsudvalg, samt at der gives Udvalget Adgang til at gøre sig bekendt med Udstillingens Regnskab".

Derefter udtalte han, at han havde tænkt sig, at det blev de Herrer Harald Jensen og Paulli,

der kom til at gennemgaa Regnskabet.

Simonsen savnede en Bestemmelse om, at Inddrivningen af Garantibeløbet skulde være Byraadet uvedkommende, men at dette dog skulde have Haand i Hanke dermed.

Rahr oplyste, at Udstillingen skulde foretage Inddrivningen, og at Udvalget fik Lejlighed til at have Indseende dermed.

Simonsen mente, at Privatbanken vilde komme til at foretage Inddrivningen, da Garantitegningen var pantsat til den.

Rahr kunde ikke se, hvorledes Banken vilde komme til at foretage Inddrivningen, uden at Udstillingen gik Fallit, og det var det, der skulde undgaaes.

